

gøre at samle disse Ting paa Grunden der, i alt Fald ikke for en Pris, som der kunde være Rimelighed i at give. Men det skal jeg ikke dvæle videre ved. Jeg kender ikke nærmere til denne Kommissions Arbejde. Hvad jeg har at holde mig til, er at Indenrigsministeren paa Postvæsenets Vegne har tilskrevet mig paa Telegrafvæsenets Vegne, om vi vilde være saa venlige at forsvinde snarest muligt, for det var ham ikke muligt at have os boende der længere. Det har været mig Anledning nok til at tage denne Sag op og søge ny Lokaler til Telegrafvæsenet. Nu kunde der maaske endda have været Anledning for mig — jeg ved ikke, om det er det, det ærede Medlem mener — til at søge en Grund i Nærheden af Postgaarden eller i umiddelbar Forbindelse med den. Det vilde vi selvfølgelig gerne have gjort. Den Beliggenhed var god, men deri tager jeg sikkert ikke fejl, at Grundpriserne der ere for høje for vor Pung. Jeg skal i den Henseende sige, at min Betragtning er den — i Tilslutning for Resten til, hvad det ærede Medlem selv subsidiært efter at have beklaget, at vi havde forladt Grunden ved den gamle Postgaard, kom ind paa — at det har ikke saa meget at sige for Telegrafvæsenet, hvor dets Hovedstation ligger. Den kan for den Sags Skyld godt ligge noget fjernere fra Byens Centrum, end der her er Tale om. Jeg var saa en Tid inde paa at søge en Grund ved den ny Personbanegaard; det viste sig imidlertid, at Statsbanerne selv ikke havde Grund nok til at afgive noget, naar de skulde have Plads til den Administrationsbygning, som skal afløse de Lokaler, de nu have lejet. Skulde vi købe en Grund derude, vilde den, det erfarede jeg ved at forhøre mig hos Københavns Magistrat, komme til at koste ca. 40 Kr. pr. Kvadratalen. Derfra gik jeg foreløbig ud i mine Beregninger. Saa dukkede Projektet om en Bygning ved Nikolaj Taarn op, som de Herrer vide. Det havde været oppe før min Tid, idet min Forgænger indgaaende havde drøftet den Sag, men da forlangte Københavns Kommune, om jeg ikke tager fejl, 90 à 100 Kr. pr. Kvadratalen for den Grund, hvorpaa Slagterboderne ligge. Det, fandt min Forgænger, var for dyrt, og jeg ogsaa, netop i Henhold til den Betragtning, at det egentlig ikke er os saa meget om at gøre, om Telegrafstationen just ligger centralt. Det er behageligt for Publikum, men for Telegrafvæsenets Hovedstation er det ikke nødvendigt. Alligevel

forespurgte jeg hos Magistraten; om den ikke skulde finde Anledning til at lade os faa denne Grund noget billigere, fordi den paa Københavns Indbyggeres Vegne kunde have Interesse i, at Hovedstationen laa i Byens Centrum, og i at faa en monumental, smuk Bygning der. Vi fik ogsaa det imødekomende Svar fra Magistraten, i alt Fald dens Flertal, at man var tilbøjelig til at overlade os den for 50 Kr. pr. Kvadratalen. Og jeg sagde da: Top; det var mere, end jeg kunde faa en Grund for ude ved Personbanegaarden, men den halve Snes Kr. pr. Kvadratalen tænkte jeg nok at kunne spendere paa den gode og smukke Beliggenhed. Imidlertid faldt den Sag i Borgerrepræsentationen — det ved det ærede Medlem — og dermed bortfaldt den. Saa var min Tanke nærmest henvendt paa at holde mig til en af Statens egne Byggegrunde her i Byen. I saa Fald havde det ikke stort at sige, om man nominelt set kom til den ene eller den anden Pris, for det blev jo altid i Statens Lomme, og det er altid en hel Del lettere at komme ud over, saa har man mindre Ansvar i saa Henseende. Og da laa det nærmest, naar man ikke vilde til Kongens Have eller Grundene deromkring — og det syntes jeg dog var lidt vel langt borte — at tænke paa Frederiksholms Kanal, paa de store Grunde, vi have ved den gamle Artillerikaserne der eller i dens Nærhed. De Grunde mente man at kunne vurdere til saadant noget som 60 Kr. pr. Kvadratalen, og mere var der ikke Tale om, at jeg vilde give. Der har været gjort mig mangfoldige Tilbud om Salg af Grunde, saa snart man af Aviserne saa, at vi vare Købere til en Grund, og det har da vist sig, hvor jeg kom i det, man vil kalde den gamle By, at under 100 Kr. pr. Kvadratalen fik jeg ikke nogen Grund. Det var ogsaa den Grundpris, man forklarede mig, at Aktieselskabet „Gl. Mønt“ havde sin Grund til. Ganske vist erfarede jeg tillige, om end først noget senere, at netop naar det kunde afstaa Grunden til Telegrafvæsenets Brug, vilde det af Magistraten, som overfor det var Sælgeren, faa Grunden med 10 Kroners Afslag pr. Kvadratalen, og det er ogsaa en af Grundene til, at man kan sælge os Ejendommen for den billige Pris, vi nu faa den for. Men alligevel blev det 90 Kr. pr. Kvadratalen, og det var mere, end jeg vilde give. Naar det dog er endt med, at jeg har kunnet gaa ind paa denne Handel og med Sindsro kan anbefale den bevilgende Myndighed at give den sin Tilslutning, er det, fordi man ved